

29 Δεκεμβρίου, 1994

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

WAFI TAKIALDIN,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 563/93)

---

5 *Αλλοδαποί — Άδεια παραμονής — Η παραχώρησή της εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του Λειτουργού Μεταναστεύσεως η οποία είναι πολύ ευρεία — Το μόνο δικαίωμα του αλλοδαπού είναι να εξεταστεί καλόπιστα η αίτησή του — Για την άσκηση των εν γένει δικαιωμάτων του αλλοδαπού προϋποτίθεται η νόμιμη παραμονή του στη χώρα — Οι περιστάσεις της αλλοδαπής στην κριθείσα περίπτωση — Η αίτησή της εξετάστηκε καλόπιστα.*

10 Η αιτήτρια με την προσφυγή ζήτησε την ακύρωση της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε αίτησή της για ανανέωση της προσωρινής άδειας παραμονής της στη Κύπρο, όπως και αυτή της ανήλικης θυγατέρας της, και διατάχθηκαν να εγκαταλείψουν την Κύπρο.

15 Η αιτήτρια διέμεινε επί έτη στην Κύπρο κατά τη διάρκεια των οποίων είχε απελαθεί, το όνομά της τοποθετήθηκε στο Stop list αλλά επέστρεψε με άλλο διαβατήριο. Μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης η αιτήτρια τέλεσε πολιτικό γάμο με ημεδαπό.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Αν και στην επίδικη απόφαση δε γίνεται αναφορά στο αίτημα της αιτήτριας ημερομηνίας 5/5/92 για παράταση της άδειας παραμονής

και εργασίας της, μπορεί να θεωρηθεί ότι η επίδικη απόφαση συνιστά απάντηση και στο αίτημα αυτό.

Το δικαίωμα γάμου δεν έχει καμιά σχέση με την παρούσα προσφυγή. Άλλο είναι το δικαίωμα γάμου και άλλο το δικαίωμα παραμονής σε μια ξένη χώρα. Εξάλλου δεν παραβιάστηκε το δικαίωμα αυτό αφού η αιτήτρια τελικά τέλεσε το γάμο της.

5

Ούτε πλήττεται με κανένα τρόπο κανένα από τα άλλα αναφερθέντα δικαιώματα της αιτήτριας. Για να δικαιούται οποιοσδήποτε να ασκήσει τα δικαιώματα αυτά εντός της εδαφικής κυριαρχίας της Δημοκρατίας, πρέπει πρώτα να βρίσκεται νόμιμα σ' αυτήν. Επί πλέον, έστω και αν αλλοδαπός βρίσκεται νόμιμα στη Δημοκρατία, δεν αποκτά αυτόματα δικαίωμα εργασίας αλλά το δικαίωμα αυτό εξαρτάται αποκλειστικά από την εξασφάλιση ειδικής άδειας. Ούτε ο περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμος, Κεφ. 105, όπως τροποποιήθηκε, ούτε οι περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Κανονισμοί (ΚΔΠ 242/72), παρέχουν κανένα δικαίωμα σε αλλοδαπούς να διαμένουν ή να εργάζονται στη Δημοκρατία χωρίς την εξασφάλιση άδειας.

10

15

20

2. Η παραχώρηση άδειας παραμονής εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του Λειτουργού Μεταναστεύσεως η οποία είναι πολύ ευρεία (*Levantis v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 2483, 2487-2488). Το μόνο δικαίωμα που έχει ο αλλοδαπός, όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Amanda Marga Ltd. v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2583, 2587, είναι να εξετασθεί καλόπιστα η αίτησή του.

25

Από τα στοιχεία που βρίσκονται στο φάκελο της διοίκησης δεν δημιουργείται καμιά υπόνοια ότι οι καθ'ων η αίτηση δεν ενήργησαν καλή τη πίστη. Ας σημειωθεί ότι μετά την αναχώρηση της αιτήτριας από την Κύπρο το 1988, ως αποτέλεσμα της απόφασης του Δικαστηρίου, το όνομά της τοποθετήθηκε στον κατάλογο απαγορευμένων μεταναστών, όπου και εξακολουθούσε να ευρίσκεται κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης.

30

35

Η μετά από διάφορες παρεμβάσεις παραχώρηση άδειας παραμονής της στην Κύπρο, η οποία ήταν πάντοτε περιορισμένης ισχύος, δεν δημιουργεί στην αιτήτρια κανένα επιπρόσθετο δικαίωμα. Ούτε το γεγονός ότι υποβλήθηκε αίτηση για σύναψη γάμου της με Κύπριο υπήκοο έχει ιδιαίτερη σημασία. Εν πάση περιπτώσει, ο γάμος δεν είχε τελεστεί μέχρι τη λήψη της επίδικης απόφασης, αλλά αποτελεί μεταγενέστερο στοιχείο, με βάση το οποίο θα μπορούσε η αιτήτρια να ζητήσει επανεξέταση του αιτήματός της.

40

3. Ούτε η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στην οποία έκανε αναφορά ο δικηγόρος της αιτήτριας διαφοροποιεί την κατάσταση. Με αυτή δεν δημιουργείται ούτε διασφαλίζεται κανένα δικαίωμα εισόδου ή παραμονής αλλοδαπού σε ξένη χώρα.
- 5
4. Απορρίπτεται επίσης ο ισχυρισμός για έλλειψη δέουσας αιτιολογίας ως αβάσιμο. Η αιτιολογία βρίσκεται τόσο στο κείμενο της επίδικης επιστολής, όσο και στα στοιχεία του φακέλου και παρέχεται πλήρης ευχέρεια δικαστικού ελέγχου.
- 10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15

Jamoul a.o. v. Republic (1987) 3 C.L.R. 2088,

Leventis v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2483,

20

Amanda Marga Ltd v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2583.

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ'ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε αίτηση της αιτήτριας για ανανέωση της προσωρινής άδειας παραμονής της στην Κύπρο, όπως και της ανήλικης θυγατέρας της.

30 *A. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.*

M. Τσαγγαρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

35

40 **ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.:** Η αιτήτρια με την παρούσα προσφυγή ζητά ακύρωση της απόφασης των καθ'ων η αίτηση ημερομηνίας 18/6/93, με την οποία απορρίφθηκε αίτησή της για ανανέωση της προσωρινής άδειας παραμονής της στην Κύπρο, όπως και της ανήλικης θυγατέρας της Lina Jamoul, και διατάχθηκαν να εγκαταλείψουν την Κύπρο.

Η αιτήτρια, που έχει Συριακή υπηκοότητα, αφίχθηκε στην Κύπρο μαζί με την οκτάχρονη τότε θυγατέρα της στις 29/9/84, και της παραχωρήθηκε τρίμηνη άδεια επισκέπτου. Αργότερα αποτάθηκε για

ανανέωση της άδειας παρανομής της, δηλώνοντας ότι είναι υπάλληλος του Υπουργείου Τοπικής Διοίκησης της Συρίας και ήρθε στην Κύπρο για εκμάθηση της Αγγλικής γλώσσας προσκομίζοντας βεβαίωση εγγραφής σε ιδιωτικό φροντιστήριο. Δήλωσε επίσης ότι ο σύζυγός της ήταν δημοσιογράφος στη Συρία και η ίδια θα διέμενε στην Κύπρο με τον ξάδελφό της Shaheen Ahmed Mohamed, ο οποίος εργαζόταν ως εκδότης στην υπεράκτια εταιρεία Manar Press and Publication. Με βάση την πιο πάνω δήλωση παραχωρήθηκε στην αιτήτρια προσωρινή άδεια παρανομής μέχρι τις 30/6/85. Αργότερα, η άδεια παραμονής της παρατάθηκε μέχρι τις 31/12/85, για να παραμείνει με το σύζυγό της Jammoul Ahmed ο οποίος εργαζόταν στην Manar Press and Publication.

Όταν αργότερα το πιο πάνω αναφερόμενο πρόσωπο αποτάθηκε για νέα παράταση της άδειας εργασίας και παραμονής του στην Κύπρο παρουσιάζοντας νέο διαβατήριο με διαφορετικά στοιχεία απ' ότι το προηγούμενό του όσον αφορά το όνομα, τόπο γεννήσεώς του και χώρα εκδόσεως του διαβατηρίου, διαπιστώθηκε ότι ο Jammoul Ahmed και ο Shaheen Ahmed Mohamed ήταν το ίδιο πρόσωπο, ότι ήταν ο σύζυγος της αιτήτριας και είχε εισέλθει στην Κύπρο και εξασφάλισε άδεια εργασίας το 1983 με Υμενικό διαβατήριο το οποίο εκδόθηκε στη Βυρσό.

Όπως φαίνεται οι εξηγήσεις τους δεν θεωρήθηκαν ικανοποιητικές, ο σύζυγος της αιτήτριας θεωρήθηκε ύποπτος και ως αποτέλεσμα η αίτησή του για παράταση της άδειας παραμονής και εργασίας του στην Κύπρο απορρίφθηκε και διατάχθηκαν και οι δύο να εγκαταλείψουν την Κύπρο.

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης καταχωρήθηκε, και από τους δύο, η προσφυγή 364/86, στην οποία εκδόθηκε απόφαση στις 19/12/87 (Βλέπε **Jammoul and Another v. Republic** (1987) 3 C.L.R. 2088). Με την απόφαση του Δικαστηρίου, η απόφαση των καθ'ων η αίτηση θεωρήθηκε νόμιμη και εύλογη και η προσφυγή απορρίφθηκε. Ως αποτέλεσμα της απόφασης του Δικαστηρίου, ο σύζυγος της αιτήτριας αναχώρησε οικειοθελώς από την Κύπρο στις 4/2/88 για Αθήνα, η δε αιτήτρια η οποία παρέμεινε στην Κύπρο μαζί με την κόρη της, προέβαινε σε ενέργειες για εξασφάλιση άδειας εργασίας, μέσω της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης και της Πρεσβείας της Συρίας. Στις 2/4/88 ο γάμος της αιτήτριας με τον Jammoul Ahmed λύθηκε με την έκδοση διαζυγίου. Εναντίον της εκδόθηκε στις 30/4/88 διάταγμα απέλασης, με οδηγίες όμως να μην εκτελεστεί πριν τη λήξη του σχολικού έτους.

Η αιτήτρια αναχώρησε από την Κύπρο στις 8/7/88, αφήνοντας εδώ την κόρη της, και το όνομά της τοποθετήθηκε στον κατάλογο απαγορευμένων μεταναστών (stop list). Ξαναεισήλθε όμως στις 24/8/88 με νέο διαβατήριο και κάπως διαφοροποιημένο όνομα.

- 5 Όταν ανακαλύφθη η παρουσία της δόθηκαν οδηγίες για τον εντοπισμό και απέλασή της, όμως και πάλιν μετά από παρεμβάσεις πολιτικών κομμάτων, του πρεσβευτή της Συρίας και της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, της παραχωρήθηκε άδεια παραμονής και εργασίας μέχρι τις 30/6/89 και εργοδοτήθηκε ως διορθωτής Αραβικών κειμένων σε υπεράκτια εκδοτική εταιρεία. Μετά 10 από νέα αίτησή της η άδειά της παρατάθηκε μέχρι τις 31/12/89.

Μετά τη λήξη και της πιο πάνω άδειάς της η αιτήτρια προέβηκε και πάλι σε διαβήματα εξασφαλίζοντας περαιτέρω ανανεώσεις της 15 άδειας παραμονής και εργασίας της. Η τελευταία άδειά της ίσχυε μέχρι τις 8/5/92. Στην επιστολή που της στάλθηκε, μέσω του δικηγόρου της, τονίζεται ότι η προσωρινή άδεια παραμονής και εργασίας που της παραχωρήθηκε είναι τελική και σε καμιά περίπτωση δεν 20 πρόκειται να ανανεωθεί (Ε. 227 στο Τεκμήριο 1). Ταυτόχρονα, παραχωρήθηκε άδεια και στην κόρη της να παραμείνει ως μαθήτρια του "Grammar School", για το ίδιο χρονικό διάστημα.

- Με επιστολή της προς τον Υπουργό Εσωτερικών ημερομηνίας 5/5/92, η αιτήτρια ζήτησε και πάλι παράταση της άδειας παραμονής 25 και εργασίας της, επικαλούμενη και πάλι τη φοίτηση της κόρης της στο Grammar School. Η λήψη οποιασδήποτε απόφασης επί του θέματος καθυστέρησε για αρκετό χρόνο, και η αιτήτρια στο μεταξύ γνωρίστηκε με τον Ελληνοκύπριο Σταύρο Νεοφύτου, από το Κίτι, και αποτάθηκαν για άδεια τέλεσης πολιτικού γάμου. Το αίτημα για 30 άδεια τέλεσης πολιτικού γάμου υποβλήθηκε 11 μήνες μετά τη λήξη της άδειας παραμονής της αιτήτριας και όχι ένα μήνα πριν τη λήξη της, όπως λανθασμένα αναφέρεται στην έκθεση γεγονότων από τους καθ'ων η αίτηση. Τα νενομισμένα δικαιώματα πληρώθηκαν από τον κ. Νεοφύτου στις 9/4/93. Ο Δήμαρχος Λευκωσίας με επιστολή του 35 ημερομηνίας 8/5/93, ζήτησε τις απόψεις της Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως. Ο υπεύθυνος του Κλιμακίου Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως, μετά από διερεύνηση του θέματος κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο σκοπούμενος γάμος ήταν γάμος ευκαιρίας με βα- 40 σική επιδίωξη την εξασφάλιση, από μέρους της αιτήτριας, μόνιμης παραμονής στην Κύπρο και δε σύστησε την τέλεσή του (Ε. 236-237). Ο Δήμαρχος πληροφορήθηκε σχετικά με επιστολή ημερομηνίας 22/5/93.

Στις 18/6/93 στάλθηκε από το Λειτουργό Μεταναστεύσεως η ακό-

λουθη επιστολή στην αιτήτρια:

“I wish to refer to the grant to you of a temporary resident (Employment) permit dated the 22 May 1991 which was valid till the 8th May 1992 FINAL to work as an Arabic Language Corrector with the ASARP Publishers Ltd. at Nicosia and your child Miss Lina Jamoul to stay and attend the Grammar School as a Student in Nicosia. 5

2. In view of the above you are now staying in Cyprus illegally. Please note that you should make the necessary arrangements to leave Cyprus at once.” 10

Το περιεχόμενο της επιστολής αυτής αποτέλεσε το θέμα της παρούσας προσφυγής (η επίδικη απόφαση). 15

Ας σημειωθεί ότι με μεταγενέστερη επιστολή του δικηγόρου του κ. Νεοφύτου, ημερομηνίας 23/6/93, προς τον Υπουργό Εσωτερικών, εξητείτο η παρέμβασή του για να επιτραπεί στον πελάτη του να νυμφευθεί την αιτήτρια. Με επιστολή του ημερομηνίας 18/8/93 ο Λειτουργός Μεταναστεύσεως πληροφόρησε το δικηγόρο ότι το αίτημά του δεν εγκρίθηκε και ότι η αιτήτρια έπρεπε να εγκαταλείψει την Κύπρο. 20

Ο γάμος μεταξύ της αιτήτριας και του κ. Νεοφύτου τελέστηκε τελικά στις 23/8/93. 25

Οι ισχυρισμοί του δικηγόρου της αιτήτριας περιστρέφονται κυρίως γύρω από το δικαίωμα γάμου. Γίνεται επίσης αναφορά στο δικαίωμα άσκησης επαγγέλματος και εκπαίδευσης της θυγατέρας της αιτήτριας. Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη γιατί βασίστηκε σε υποθετικές σκέψεις και αυθαίρετους συλλογισμούς όσον αφορά το γάμο της αιτήτριας. Είπε επίσης ότι η αναφορά στην τελευταία άδεια παραμονής που εκδόθηκε στην αιτήτρια δεν αποτελεί αιτιολογία της επίδικης απόφασης, γιατί η άδεια εκείνη, η οποία έληγε στις 8/5/92, εκδόθηκε με βάση άλλα στοιχεία, και ότι η υποβολή αίτησης για τέλεση πολιτικού γάμου αποτελούσε νέο στοιχείο. Όσον αφορά δε τα άλλα γεγονότα για την προηγούμενη συμπεριφορά της αιτήτριας και του πρώτου σύζυγού της, που αναφέρονται στην ένσταση, αφορούσαν προγενέστερα γεγονότα, που επισυνέβησαν πριν τη γνωριμία της με τον νυν σύζυγό της κ. Νεοφύτου. Ισχυρίστηκε επίσης ότι η επίδικη απόφαση είναι προϊόν έλλειψης δέουσας έρευνας. 30 35 40

Αν και στην επίδικη απόφαση δε γίνεται αναφορά στο αίτημα της αιτήτριας ημερομηνίας 5/5/92 για παράταση της άδειας παραμονής και εργασίας της, μπορεί να θεωρηθεί ότι η επίδικη απόφαση συνιστά απάντηση και στο αίτημα αυτό.

5

Μπορώ να πω εξ αρχής ότι το δικαίωμα γάμου δεν έχει καμιά σχέση με την παρούσα προσφυγή. Άλλο είναι το δικαίωμα γάμου και άλλο το δικαίωμα παραμονής σε μια ξένη χώρα. Εξάλλου δεν βλέπω πως παραβιάστηκε το δικαίωμα αυτό αφού η αιτήτρια τελικά τέλεσε το γάμο της.

10

Ούτε μπορώ να πω ότι πλήττεται με κανένα τρόπο κανένα από τα άλλα αναφερόμενα δικαιώματα της αιτήτριας. Για να δικαιούται οποιοσδήποτε να ασκήσει τα δικαιώματα αυτά εντός της εδαφικής κυριαρχίας της Δημοκρατίας, πρέπει πρώτα να βρισκείται νόμιμα σ' αυτήν. Επί πλέον, έστω και αν αλλοδαπός βρισκείται νόμιμα στη Δημοκρατία, δεν αποκτά αυτόματα δικαίωμα εργασίας αλλά το δικαίωμα αυτό εξαρτάται αποκλειστικά από την εξασφάλιση ειδικής άδειας. Ούτε ο περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμος, Κεφ. 20 105, όπως τροποποιήθηκε, ούτε οι περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Κανονισμοί (ΚΑΠ 242/72), παρέχουν κανένα δικαίωμα σε αλλοδαπούς να διαμένουν ή να εργάζονται στη Δημοκρατία χωρίς την εξασφάλιση άδειας.

25

Η παραχώρηση άδειας παραμονής εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του Λειτουργού Μεταναστεύσεως η οποία είναι πολύ ευρεία [*Leventis v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 2483, 2487-2488]. Το μόνο δικαίωμα που έχει ο αλλοδαπός, όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Amanda Marga Ltd. v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2583, 2587, είναι να εξετασθεί καλόπιστα η αίτησή του.

30

Από τα στοιχεία που βρίσκονται στο φάκελο της διοίκησης δεν δημιουργείται καμιά υπόνοια ότι οι καθ'ων η αίτηση δεν ενήργησαν καλή τη πίστη. Ας σημειωθεί ότι μετά την αναχώρηση της αιτήτριας από την Κύπρο το 1988, ως αποτέλεσμα της απόφασης του Δικαστηρίου, το όνομά της τοποθετήθηκε στον κατάλογο απαγορευμένων μεταναστών, όπου και εξακολουθούσε να ευρίσκεται κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης.

35

40

Η μετά από διάφορες παρεμβάσεις παραχώρηση άδειας παραμονής της στην Κύπρο, η οποία ήταν πάντοτε περιορισμένης ισχύος, δεν δημιουργεί στην αιτήτρια κανένα επιπρόσθετο δικαίωμα. Ούτε το γεγονός ότι υποβλήθηκε αίτηση για σύναψη γάμου της με Κύπριο υπήκοο έχει ιδιαίτερη σημασία. Εν πάση περιπτώσει, ο γάμος δεν

είχε τελεστεί μέχρι τη λήψη της επίδικης απόφασης, αλλά αποτελεί μεταγενέστερο στοιχείο, με βάση το οποίο θα μπορούσε η αιτήτρια να ζητήσει επανεξέταση του αιτήματός της.

Ούτε η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στην οποία έκανε αναφορά ο δικηγόρος της αιτήτριας διαφοροποιεί την κατάσταση. Με αυτή δεν δημιουργείται ούτε διασφαλίζεται κανένα δικαίωμα εισόδου ή παραμονής αλλοδαπού σε ξένη χώρα (*Leventis v. Republic* (πιο πάνω)).

Απορρίπτω επίσης τον ισχυρισμό για έλλειψη δέουσας αιτιολογίας ως αβάσιμο. Η αιτιολογία βρίσκεται τόσο στο κείμενο της επιστολής ημερομηνίας 18/6/93, όσο και στα στοιχεία του φακέλου και παρέχεται πλήρης ευχέρεια δικαστικού ελέγχου.

Ως αποτέλεσμα η παρούσα προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Δε γίνεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.